

καταδύσει. 'Αλλ' αυτός, έχοντας βοηθό τον τὸ βαθύ σκοτάδι, κατόρθωσε νὰ ξεφύγει καὶ νὰ φερῆται σ' ἕνα ποταμιάκι, ὅπου ἔμεινε τέσσερα ἡμεροῦνχτα μέσα στὸ νερὸ, βουτώντας τὸ κεφάλι του, σὰν ἔβλεπε κανένα ἀπὸ μακριὰ ἢ κρυπτόμενος κάτω ἀπὸ τὰ ὑδροχαρῆ φυτὰ.

Τέλος κατόρθωσε νὰ φύγει καὶ ἀπ' ἐκεῖ καὶ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸ δρόμο του.

Ήταν ἄοπλος, ἡμίγυμνος καὶ κενόδοξος φοβερά. Παντοῦ ἀπὸ ὅπου περνοῦσε εἶχε νὰ παλαίη μὴ θανατηφόρα ἔντομα καὶ δηλητηριώδη φρούδια. Ἄγρια θηρία τοῦ ἐπέτιθεντο στὰ δάσκα καὶ κροκόδειλοι στὰ ποτάμια. Ὁ Βαρθολομαῖος ὅμως ἐξακολουθοῦσε τὸ δρόμο του, ἂν καὶ ἡ σάρκας του εἶχαν ξεσπασθῆ ἀπὸ τὰ ἀγκύθια καὶ τὸ αἷμα ἔτρεχε σὰν βροχὴ ἀπ' ἐπάνω του.

Ἐτρωγε οἷες καὶ χορτάρια, ὥσπου ἔπεσε, ἐξαντλημένος πεινά, κοντὰ σ' ἕνα δάσος. Ἐκεῖ βόηκε ὑποκείμενα φωνιὰς ποὺ εἶχαν ἀνάψει κωνηροί, καὶ ἀπὸ λίγα καρβουνιάκα ποὺ ἀπόμειναν ἀναμμένα μπόρεσε νὰ τὴν ξαναφροντίσῃ καὶ νὰ ζεσταθῆ. Ὅταν συνήλθε, ἔκοψε ἕνα ροῦπαλο ἀπὸ τὸν κορμὸ ἐνὸς δέντρου, μὲ τὸ ὅποιο ἐκόπωσε ἕναν κινώκερω. Τὸ ἐβγάλε τὸ δέρμα του καὶ μὲ αὐτὸ σκέπασε τὰ ἀμφοροῦντα μὲλῶ του.

Τέλος ἔβησε κοντὰ σὲ μιὰ ἀκτὴ, ὅπου ἄκουσε κρότους ἀπὸ σκουριά. Πήρασε κωνάρια καὶ εἶδε ἄμυλους ἀνθρώπων ποὺ φοροῦσαν κόκκινα χιτῶνες, νὰ ἐπιδοροῦνται μερικὰ πλοῖα ἀρχαιοβλημένα ἐκεῖ.

Τὸ στήθος του ἀμέσως φούσκωσε ἀπὸ μιὰν ἀφάνταστη χαρὰ. Ἀνεγνώρισε ὅτι οἱ ἀνθρώποι ἐκεῖνοι ἦσαν πατριῶται.

Μόλις τὸν ἀναγνώρισαν καὶ ἐκείνοι, ἀμέσως τὸν ἀνεχέουσαν ἀρχηγὸ του.

Σὲ λίγο τὰ πειρατικά ἔκρινε σάβηρ ἀπὸ τὴν ἀρχηγὸν τοῦ Βαρθολομαῖου, φανῆσαν στὸ ἴδιο λιμάνι ὅπου ὁ Βαρθολομαῖος εἶχε ἀλληλεθρῆ καὶ ἀιμαλιόταν τὸ πλοῖο, μέσα στὸ ὅποιο τὸν εἶχαν δεμένο οἱ Ἰσπανοί.

Τὸ πλοῖομα τοῦ πλοῖου ὁ Βαρθολομαῖος τὸ τοιμέρισε ὅλο, ἐκτὸς ἐνὸς ναυτοῦ, τὸν ὁποῖον ἔστειλε στὸς κατοικοῦς τῆς πόλεως, παραγγέλλοντάς τους ὅτι τὰ χορτάρια, ἀπὸ τὸν ὁποῖον εἶχαν πικρῶνῆ τὸ κεφάλι του, νὰ τὰ μοιράσουν σὲ γῆρας καὶ τὰ ὄργανα τὸν ναυτοῦ τὸ πλοῖο, τοῖς ἄποισιν... ὁ ἴδιος ἐτοιμάσει!...

"Ἄλλοτε θὰ σὰς ποῦμε περισσότερα.

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΠΑΡΑΞΕΝΑ

ΑΓΩΝ ΓΕΝΝΑΙΟΔΩΡΙΑΣ

Τὸν παλῆο χωρὸ ζῶσε στὴν Ἀραβία ἕνας πλοῖομας ἡγεμόν ὀνόματι Χατέμ Ραῖς, ὁ ὁποῖος ἦταν γνωστότατος παντοῦ γιὰ τὴ μεγάλη του γενναιοδωρία. Ὁ Σουλτάνος τῆς Λαμακοῦ, ὁ ὁποῖος ἦταν εἰσὶν πολλὸ γενναιοδῶρος, ἀποτόνιζε νὰ μιλοῦν γι' αὐτὸν μὲ τόσο θαυμασμο, φέλιος νὰ βεβαιωθῆ μόνος του περὶ τῆς ἀληθείας. Γι' αὐτὸ λοιπὸν κίλεσε ἕναν ἀνώτερο αἰλιζο, στὸν ὁποῖον ἔδωσε λιαιτότητα δῶρα γιὰ νὰ τὰ φέρῃ στὸν ἡγεμόνα, καὶ νὰ τὸν παρακαλέσῃ συγχρόνως, νὰ προστάξῃ νὰ τοῦ βῆθῃ σὲ κείνο τὸ μέρος εἰσεῖα γκαμηλές μὲ κόκκινα μίτια καὶ κόκκινα τρίχες, ἕνα εἶδος δηλαδὴ ἀπὸ τὰ σπανιότερα αὐτὸν τὸν ζῶον. Ὁ Χατέμ ἰσοδέχθηκε μὲ μεγάλες τιμὲς τὸν ἀπεσταλμένο τοῦ Σουλτάνου καὶ ἐχορτίσσε τὰ δῶρα του. Μόλις ἄκουσε δὲ τὴν παράκλησιν του, ἀμέσως πρῶσταίσε τοῖς ἀνθρώποις του νὰ γνωρίουν τὴν ἔσημη καὶ τοῦ φέρουν ὅσες τέτοιες γκαμηλές βροῦν μὲ τὴν ἰσότησα, ὅτι θὰ τὲς πληρώσῃ στὸ διπλάσιο τῆς παραγγελίης τὸν ἀζία. Οἱ Ἄραβες ἐξακολούθησαν στὴν ἔσημη καὶ σὲ λίγες μῶρες εἶχαν συγκεντρώσει στὰ ἀνάκτορα ἑκατὸ γκαμηλές, γιὰ τίς ὁποῖες ἔπρεσαν ἀμέσως τὴν κανονισμὴν ἰμωθὴ τους. Ὁ ἡγεμόν τότε τίς ἐφόρτασε μὲ πλοισιότητα δῶρα καὶ τίς παρέδωσε στὸν αἰλιζο γιὰ νὰ τίς πῆθῃ στὸν κείνο του. Ὁ Σουλτάνος τῆς Λαμακοῦ μόλις εἶδε τὰ ποτῆματα αὐτὰ δῶρα θέλοντας νὰ ἐπεκροῦν τὸ δορεθῆ, ἔστειλε τὴν ἄλλη μέρη πῶσο τὸν Χατέμ ὅλες τίς γκαμηλές φοροτομένες μὲ πανάκριβα πολυτελέστατα χαλὰ. Τότε ὁ Χατέμ χωρὶς νὰ διατάξῃ καθόλου κίλεσε τοῖς Ἄραβας, οἱ ὁποῖοι τοῦ εἶχαν φέρει τίς γκαμηλές καὶ τοῖς ἐχάρισε τὰ ζῶα μαζί μ' ὅλο τὸ φορτίο τους. Ὁ Σουλτάνος τῆς Λαμακοῦ μόλις ἐπέλοφοροῦθηκε τὴν τελευταία γενναιοδωρία τοῦ ἡγεμόνος ὀμολόγησε ὅτι εἶχε κινηθῆ.

ΑΦΡΙΚΑΝΙΚΕΣ ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

"Ἄν στὴ δικταγία μου δὲν μπορῶ νὰ ἐλάσω τίποτε ἀπὸ σένα, μὴ εἶσαι περὶτὸς στὴν ἐπιθυγία μου.
— Τὸ καλὸ ποὺ γίνετα μὲ ποθυμία ἔχει διπλὴ ἀξία.
— Ἄν ἀπ' τ' ἀστέριον ἔφερταν ψωμιά, ὅλοι θὰ περνοῦσαν τίς νύχτες στὸ ὑπαιθρο.

ΔΙ' ΟΛΑ ΔΙ' ΟΛΟΥΣ

ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΤΑ ΠΑΡΑΞΕΝΑ

Βροχές βατράχων, μυρμηγκιών, ρεγγῶν καὶ βδελλῶν...
"Ὅπως καὶ ἄλλοτε γράφονμα, ἡ βροχὴ... βατράχων, μυρμηγκιών, βδελλῶν καὶ ρεγγῶν δὲν εἶνε γὰρ τὸ πρωταίσιον. Τέτοιου εἶδους βροχὴς ἔπασαν πολλές φορές ἐπὶ τῆς γῆς.

Τὸν Ἰουῖο τοῦ 1888 π. χ. σὲ μιὰ παρῶλο πῶλν τῆς δικταγῆς Ἀφρικῆς, ἔπασε μιὰ μεγάλη βροχὴ, ἡ ὁποῖα ἔφραξε μαζί καὶ ἀφθονες φέγγες καὶ ἀρκετοὺς βατράχους!...

Ἐπίσης τὴν 1η Ἰουλίου 1887 στὸ Νανσοῦ τῆς Γαλλίας ἔπασε ἀληθινὴ βροχὴ ἀπὸ μυρμηγκῶν ὁμοῦς ὁμοῦς καὶ στίς πλατείαις τῆς πόλεως, ἡ ὁποῖα ἐπλημύνησαν ἀπὸ τὰ πτεροτά καὶ ἄπτερα αὐτὰ ἔντομα, ποὺ ἔφερταν σὰν νιφάδες στὰ κεφάλια τῶν διαβατῶν ἐπὶ μιὰ ὀλόκληρη ὥρα!...

Στὰ 1820 σὲ μιὰ Γαλλίαν ἐπαρχία ἔπασε ραγδασιωτὴ βροχὴ, ἡ ὁποῖα ἔπασε μαζί τῆς καὶ πολλὰ μαζὰ φάρια, μῆρους πέντε ἕως ὁκτὼ ἑκατοστάων.

Ἐπίσης στὰ 1834 κατόπιν μιᾶς σφοδρᾶς καταγίδος ἀρκετὴ ἔκτασις, στίς ὄχθες τοῦ ποταμοῦ Γάγγη τῆς Ἀσίας εὐρέθηκε σκεπασμένη ἀπὸ φάρια, ποὺ εἶχαν βάρος ἐπάνω ἀπὸ μιὰ λίτρα. Στὴ Σκωτία πῶλν ἔφραξε κάποτε φέγγες καὶ στὴ Νότιο Ἀμερικῆ... βδελλές!

Ποῦ ὄφελοντα τώρα αὐτὰ τὰ πειράματα φανόμενα; Ὅταν ὁ ἀνεῖνος εἶνε πολλὸ ὀρηκτιζοῦς, ὅπως συμβαίνει στίς μεγάλες βροχὴς καὶ στίς καταγίδες, παρουσιάζει πολλὰ ἀπὸ τὴν ἐπιάνετα τῆς γῆς ἢ τῆς θαλάσσης τέτοια ζῶα, ποὺ εἶνε ἐλαφρά, καὶ τ' ἀνεβάσει ψηλὰ στὸν αἶρα, ἀπ' ὅπου πέφτουν πῶλν ἐπὶ τῆς βροχῆ στὴ γῆ...
Ἡ βλογία καὶ ἡ ἰστερία τῆς.
Γιὰ τὴν βλογία καὶ τὴ θραυτοὶ ποῦχε κίσει κατὰ τὸν μεσάιον σ' Ἀνατολὴν καὶ Δύση, ἔχομα γράφει ὀρετὰ πράγματα. Νὰ τώρα καὶ ἕνα γινώκο σημεῖομα γιὰ τὴν ἰστορία τῆς ἀπαισιᾶς ἀπὸ τῆς ἐποχῆς!

Μερικὰ πῶλν χαροῦντομα τοῦ Βρετανικοῦ Μουσίου, χρονολογούμενα ἀπὸ χιλιὸν περὶόν ἔτιον, ἀναφέρουν ὅτι ἡ ἀσθένεια αὐτὴ ήταν γνωστὴ πρὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἀφρικανοῦ Κωνσταντιῦ, ὁ ὁποῖος πρῶτος ἀπ' ὅλους τοῦς γιατροῦς ἔγραψε περὶ αὐτοῦμα. Ἄλλοις ἐπιστήμομα ὅμως παραδέχεται ὅτι ἡ βλογία εἶχε ἐμφανισθῆ στὴν Κίνα καὶ στίς Ἰνδίες πρὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἰακωχούτου. Ἡ βλογία γιὰ πρώτη φορὰ ἀναφέρεται στὰ συγγράματα τοῦ ἱστορικοῦ Προκοπίου στὰ 544 π. Χ. κατ' ἄλλους δὲ ἡ ἀρχαιότερη ἐπισημομένη περιγραφή τῆς νόσου εἶνε ἀπὸ τὸν Ἀρκαβια γιατρο Φάρες, ἀμιάσωντα τὸ 900 π. Χ. Ἐπίσης ἰσχυρὴ καὶ ἄλλη γνώμη σχετικῶς, κατὰ τὴν ὁποῖαν, ἡ βλογία ἐπέσχερε γιὰ πρώτη φορὰ στὰ παρῶλα τῆς Ἐσθραῖς Θαλάσσης, τὸ 522. Κατὰ τὴν ἐποχὴ τῶν Στωροφορίων, ἴτοι κατὰ τὸν 11ον, 12ον καὶ 13ον αἰῶνα, ἡ βλογία μετεφέρθη διὰ τὸν στρατιωτῶν ἀπὸ τὰ παρῶλα τῆς Ἐσθραῖς Θαλάσσης στὴ Δύση. Ἀπ' ἐκεῖ ἐπὶ ἐπιπέδῳ

ἴθηκε κατόπιν σ' ὅλη τὴν Ἐσθραῖν καὶ τὴν Ἀμερικῆν καὶ τὰ θήματα τῆς καποστεινιζῆς αὐτῆς νόσου ἀνήλθον σ' ἀρκετὰ ἑκατομύρια καθ' ὅλην τὴν Οἰκουμένην.

Τὰ ἐπαγγελματικά μουσικά.
Τὸ πειράμα ποτὸ Σιωτρεῖ καποστασεῖται ἀπὸ μίσημ πενήντα διαφόρων φωντῶν καὶ χορτῶν, τὰ ὁποῖα γνωροῦνται μόνος οἱ Βενεδεκτινοί, οἱ μουζοῦχοὶ ποὺ τὸ καποστασεῖον καὶ τὸ ἡλαροῦνται. Ὁ λόγος οἱ τῆς μουσικότητες αὐτῆς εἶνε ὅτι ἀπὸ τὴν πόλησ τοῦ ποτῶ, οἱ καποστασεῖσται τοῦ κροδίζον ἀρκετὰ ἑκατομύρια τὸ χρόνο, λέγεται μάλιστα ὅτι ποτὸν ἔτιον ὁ Ἀμερικανὸς πολυκαποστασεῖοῦχος Ρόσσελ εἶχε προσεφῆ 20 ἑκατομύρια δολλάρια στοῖς Βενεδεκτινοῖς γιὰ νὰ τοῦ ποῦσῃον τὸ μουσικό τῆς καποστασεῖς τοῦ σιωτρεῖ, ἀλλ' ἐκεῖνοι δὲν ἐδέχθησαν τὴν προσφορὰ του.

Ἐπίσης μουσικῶς τρεφεται καὶ ὁ τρῶπος διὰ τὸν ὁποῖον βῆμοντα τὰ χαρονοῦνιματα τοῦ Κράτους τῶν Ἠνωμένων Πολιτεῶν. Τὸ μουσικό αὐτὸ τὸ γνωροῖσι μόνος ὁ ἐρεφετῶς του, ὁ ὁποῖος, ὅταν ἀποθάνῃ, θὰ τὸ μεταβιβάσῃ στὸ γιῶ τοῦ οἷτος ὅστε νὰ ἀποτελῆ ἀποστασειζοῦ προνόμιο τῆς οἰκουγενείας. Ὁ ἐν λόγῳ ἐρεφετῶς ποῦμα μισθὸ ἕνα ἑκατομύριο δολλάρια τὸ χρόνο ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν καὶ ἐργάζεται μόνος μιὰ ἐβδομάδα ὅλο τὸ ἔτος γιὰ τὸ βῆμον τῶν χαρονομουσιῶτων.

Ἐνας μέγας εὐεργέτης.
Ὁ βαθβύλιος Ἀμερικανὸς Κόνεγελν ἐδῶκατομα στὴ ζωὴ του τὸ ποσὸν τῶν 39.824.240 δολλάρων γιὰ τὴν ἰδρῶν 1290 βιβλιοθηκῶν. Ἀπὸ τὸ ποσὸν αὐτὸ 29.094.980 δολλάρια ἔχον δαπανηθῆ γιὰ τὴν ἰδρῶν βιβλιοθηκῶν στὴ Βόρειο Ἀμερικῆν, 6.000.000 γιὰ τὸν ἴδιο σκοπὸν στὴν Ἀγγλία, 2.000.000 στὴ Σκωτία καὶ 1.475.000 δολλάρια γιὰ ἰδρῶν βιβλιοθηκῶν στὸν Καναδά.